

(Diyognetus' a Mektup)¹
(II. yüzyılın sonu)

(Diyognetus' a Mektup'tan, 5-6)

Hristiyanlar, ne yerleşim alanı, ne dil, ne de yaşam alışkanlıkları ile diğer insanlardan ayrılmazlar. Nitekim, özel kentlerde yaşamıyorlar, acayip bir dil kullanmıyorlar, kendilerine özgü bir yaşam şekli sürdürmüyorlar. Öğretileri, yenilikleri seven insanlar tarafından derin düşünce ve araştırma yolu ile keşfedilmemiştir. Bazıları gibi de insanın türettiği felsefenin savunucusu değildir. Yunan veya barbar kentlerde, rasgele otururlar ve giysilerinde, gıdalarında ve yaşamlarında o yerin törelerini izlerler; fakat amaçları şahane ve herkesin kabullendiği görüşle inanılmaz bir yaşam şeklidir. Kendi vatanlarında otururlar; ama yabancılar gibi; yasalara bağlı vatandaşların tüm faaliyetlerine katılır, tüm zorunlulukları kabul ederler; fakat geçici konuklar gibi. Her yabancı ülke vatanlarıdır ve her vatan onlar için yabancı bir ülkedir. Diğerleri gibi evlenirler; fakat çocuklarını sokağa atmazlar. Sofralarını paylaşırlar, yatakları değil.

Vücutlarında yaşarlar, oysa vücutlarına göre değil. Yaşamlarını yeryüzünde sürdürürler, oysa uyrukları gökyüzüne aittir. Yasalara itaat ederler, yaşam şekilleri ise yasalardan üstündür. Herkesi severler ve herkesin zulmüne uğrarlar. Tanınmazlar fakat yargılanırlar. Ölüme gönderilirler ve böylece yaşamı alırlar. Yoksuldurlar, fakat birçoklarını zengin ederler. Her şeyden yoksundurlar, fakat her şeyi fazlasıyla bulurlar. Hor görülürler ve bunda şanlarını elde ederler. Ünlüleri saldırıya uğrar ve bu ara adaletleri vurgulanır.

Hakarete uğrarlar, kendileri ise takdis ederler, onlara namussuzca davranılır, karşılığında saygı gösterirler. İyilik yapmalarına rağmen suçlu gibi cezalandırılırlar ve cezalandırıldıklarında yaşamı elde etmiş gibi mutlu olurlar. Yahudiler onlarla savaşırlar, yabancıymış gibi ve putperestler onlara eziyet ederler. Oysa onlardan nefret edenler, bu düşmanlıklarının nedenini açıklayamıyorlar.

Tek bir ifade ile vücutta ruh ne ise dünyada Hristiyanlar aynı şeydir. Ruh, vücudun her uzvunda bulunur ve Hristiyanlar dünyanın her kentine dağılmış haldeler. Ruh vücutta konaklıyor, oysa vücuttan türemiyor. Hristiyanlar da bu dünyada konaklıyorlar, fakat bu dünyaya ait değildirler. Görünmeyen ruh, görünen vücudun içine kapatıldığı gibi Hristiyanlar da görünürde dünyada yaşamaktalar; oysa ki, Tann'ya gerçek tapınmaları görünmezdir.

Hiçbir haksızlığa hedef olmamasına karşın vücut nefretle saldırıp, ruha savaş ilan etmektedir. Çünkü ruh duyumsal zevklerden haz duymasını engelliyor; aynı şekilde dünya, onlardan hiçbir hakaret görmemesine karşın salt kötülüğe karşı geldikleri için Hristiyanlardan nefret etmektedir.

Nasıl ki ruh nefret konusu olmakla birlikte vücuda ve uzuvları seviyorsa, aynı şekilde Hristiyanlar onlardan nefret edenleri severler. Ruh vücudun içine kapatılmıştır; oysa o bu vücudu desteklemektedir. Hristiyanlar da bir hapis örneği, dünyanın içine tutukludurlar; oysa ki, dünyayı taşıyan onlardır. Nasıl ki ölümsüz ruh ölümlü bir çadırda yaşıyorsa, aynı şekilde Hristiyanlar bozulabilen şeyler arasında yolculuk eden yolcular gibidirler ve gökyüzünün bozulmazlığını beklemekteler.

¹ Paskalya 5. Çarşamba